

praktisk aftale vælger, at administrationen af disse områder tages hjem til Færøerne, og at Færøerne tager det fulde ansvar for alle samfundsområder. Og jeg er enig med statsministeren i, at det selvfølgelig også er med de dertil hørende betalinger.

Denne grundlæggende forskel i opfattelserne synes jeg ikke man skal ignorere, for findes der ikke en løsning på denne uenighed, så bliver hele rammen om både en overtagelseslov og om den udenrigspolitiske kompetence problematisk.

Men igen: Der kan blive tale om et praktisk fremskridt, hvis der er substans i ordene og vi undgår de faldgrupper, der kan være på vejen. Men hvis der igen blot er tale om en ny hjemmestyreordning med et andet navn, så mener jeg egentlig, der er tale om et tilbageskridt.

En tysk filosof har jo sagt, at historien gentager sig – første gang som en tragedie, anden gang som en farce. Spørgsmålet er, om historien også gentager sig her i den færøske selvstændighedskamp. For snart 60 år siden stemte det færøske folk for fuld selvstændighed. Resultatet blev i stedet et hjemmestyre, som siden ikke blev ændret med et komma i 60 år. De seneste 6 år har der igen været flertal i det færøske parlament, Lagtinget, for fuld selvstændighed, og alt er blevet forberedt til det. Resultatet må nu ikke igen blive en ny hjemmestyrelov under et andet navn, som igen kan parkere selvstændighedsprocessen de næste 60 år.

Del og hersk, sagde de gamle romere, og det er jo hidtil lykkedes meget godt for Danmark sådan at give lidt fra sig, når der har været krav fra Færøerne og Grønland, men samtidig at fastholde suveræniteten over Færøerne og Grønland.

Kl. 13.35

Det er jo også blevet gjort ved at pakke tingene ind og smøre et lag kosmetik hen over tingenes reelle tilstand. Der er f.eks. mange, der tror på de gentagne udsagn fra danske ministre om, at der er et rigsfællesskab mellem tre ligestillede parter. Men det er jo rent kosmetik. Vi har jo set i alle spørgsmål, hvor danske interesser går imod de færøske, at der selvsagt ikke er tale om nogen ligestilling. Det er også på mange måder forståeligt.

Danmark går i krig i Irak, på trods af at der er et flertal i det færøske Lagting, der er imod – også i det grønlandske Landsting. Danmark sætter militære love i kraft på Færøerne, selv om der er et enigt Lagting på Færøerne, der er imod. Færøerne og Grønland har villet repræsentere

sig selv i Den Internationale Hvalfangstkommission, men det siger regeringen nej til. Et enigt færøsk Lagting har søgt om selvstændigt medlemskab af Nordisk Råd, men det har den danske regering også sagt nej til, ifølge udenrigsministeren fordi man ikke kan dele dronningen i tre.

Derfor er der grund til at spørge statsministeren: Hvad er det egentlig, man taler om, når man taler om bemyndigelseslov eller en fuldmagt i udenrigsanliggender? Vil det f.eks. give Færøerne mulighed for at få fuldt selvstændigt medlemskab af Nordisk Råd og IWC, Den Internationale Hvalfangstkommission? Eller hvad er det egentlig, der ligger i det her?

Jeg vil dog samtidig takke for den danske regerings og Socialdemokraternes holdning til det seneste spørgsmål om salg af hvalkød i den internationale organisation CITES, hvor man altså ændrede mening i henhold til de færøske og grønlandske ønsker.

Men summa summarum, der må ikke blive tale om en ny kosmetik, men om reelle fremskridt og substans. Der må være tale om virkelige skridt til selvstændighed og ikke forsøg på en ny inddæmning. Det er bedre at sige tingene, som de er, end at fremholde en sminket udgave af virkeligheden, for siger man tingene, som de er, kan man også forholde sig til dem politisk.

Der ligger jo en stor magt i begreberne. Begreberne former vores verdensbillede og vores handlinger, og begreberne er også afgørende for, om det er muligt at skabe en ligeværdig dialog og en forståelse mellem parterne. Hele det begrebsapparat, som benyttes af regeringen og oftest også her i Folketingssalen om forholdet mellem Danmark og Færøerne og Danmark og Grønland, er efter min mening en blokering. En ting er den tale om det her rigsfællesskab mellem tre ligeværdige parter, hvilket vi alle ved er forkert. Et andet begreb er f.eks. begrebet bloktilskud eller blokstøtte. Skulle man gå helt over i den anden grøft, kunne man jo lige så godt kalde det en ydelse for Grønlands og Færøernes suverænitet eller en lejeaftale for et territorium.

Det her viser bare, at begreberne jo også sætter dialogen i stå på mange måder, fordi der i begreberne ligger nogle værdier, som vi ikke kan acceptere.

Statsministeren talte i sin redegørelse om forældede lærebøger, hvilket jeg er enig med ham i. Det har Den Nordatlantiske Gruppe sat sig for at gøre noget ved, også for at få nye begreber. Om en måneds tid, som hr. Lars-Emil Johansen